

ביצה ב:א	ביצה שנולדה ביום טוב בית שמאי אומרים תאכל ובית הלל אומרים לא תאכל
ביצה ב:א	בית שמאי אומרים שאור בכזית וחמץ בככותבת ובית הלל אומרים זה וזה בכזית
ביצה ב:א	השוחט חיה ועוף ביום טוב בית שמאי אומרים יחפור בדקר ויכסה ובית הלל אומרים לא ישחוט אלא אם כן היה לו עפר מוכן מבעוד יום ומודים שאם שחט שיחפור בדקר ויכסה שאפר כירה מוכן הוא
ביצה ג:ב	דתנן מי שהיו לו חבילי תלתן של כלאי הכרם ידלקו נתערבו באחרות ואחרות כולן ידלקו דברי רבי מאיר ו חכמים אומרים יעלו באחת ומאתים
ביצה ג:ב	שהיה רבי מאיר אומר את שדרכו למנות מקדש ו חכמים אומרים אינו מקדש אלא ששה דברים בלבד
ביצה ד:א	דתנן ליטרא קציעות שדרסה על פי עגול ואינו יודע באיזה עגול דרסה על פי חבית ואינו יודע באיזו חבית דרסה על פי כורת ואינו יודע באיזו כורת דרסה רבי מאיר אומר רבי אליעזר אומר רואין את העליונות כאילו הן פרודות והתחתונות מעלות את העליונות רבי יהושע אומר אם יש שם מאה פומין יעלו ואם לאו הפומין אסורין והשולים מותרין
ביצה ד:א	נימא קסבר רב קדושה אחת היא והאמר רב הלכה כארבעה זקנים ואליבא דרבי אליעזר דאמר שתי קדושות הן אלא הכא בהכנה דרבה קמיפלגי רב אית ליה הכנה דרבה ורבי יוחנן לית ליה הכנה דרבה
ביצה ד:א	כתנאי נולדה בשבת תאכל ביום טוב ביום טוב תאכל בשבת רבי יהודה אומר משום רבי אליעזר עדיין היא מחלוקת שבית שמאי אומרים תאכל ובית הלל אומרים לא תאכל
ביצה ד:ב	אתמר שני ימים טובים של גליות רב אמר נולדה בזה מותרת בזה ורב אסי אמר נולדה בזה אסורה בזה
ביצה ו:ב	דתנן מחתיכין את הדלועין לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים רבי יהודה אומר אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכן
ביצה ו:ב	תנו רבנן אפרוח שנולד ביום טוב אסור רבי אליעזר בן יעקב אומר אף בחול אסור לפי שלא נתפתחו עיניו
ביצה ו:ב	הא נמי תנינא ביצה שנולדה ביו"ט ב"ש אומרים תאכל וב"ה אומרים לא תאכל ועד כאן לא פליגי ב"ש וב"ה אלא בנולדה אבל במעי אמן דברי הכל שריין
ביצה ז:א	השוחט את התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות מותרות לאכלן בחלב ר' יעקב אומר אם היו מעורות בגדין אסורות
ביצה ז:ב	לענין אכילה כולי עלמא לא פליגי כי פליגי לענין ביעור בית שמאי סברי לא ילפינן ביעור מאכילה ובית הלל סברי ילפינן ביעור מאכילה
ביצה ז:ב	תניא נמי הכי (שמות יג ז) ולא יראה לך (שאור) ולא יראה לך (חמץ) זהו מחלוקת שבין בית שמאי וב"ה שב"ש אומרים שאור בכזית וחמץ בככותבת וב"ה אומרים זה וזה בכזית
ביצה ז:ב	אמר רבה הכי קאמר השוחט שבא לימלך כיצד אומר לו ב"ש אומרים אומר לו שחוט חפור וכסה ובית הלל אומרים לא ישחוט אא"כ היה לו עפר מוכן מבעוד יום
ביצה ז:ב	רב יוסף אמר ה"ק השוחט שבא להמלך כיצד אומר לו ב"ש אומרים אומר לו לך חפור שחוט וכסה וב"ה אומרים לא ישחוט אא"כ היה לו עפר מוכן מבעוד יום
ביצה ח:ב	אמר רבה שחט צפור מערב יו"ט אין מכסין אותו ביו"ט לגלג עיסה מערב יום טוב מפריש ממנה חלתה ביום טוב אבוא דשמואל אמר אפילו לגלג עיסה מערב יום טוב אין מפריש ממנה חלתה ביום טוב
ביצה ט:א	בית שמאי אומרים אין מוליכין את הסולם משובך לשובך אבל מטהו מחלון לחלון ובית הלל מתירין
ביצה ט:א	אמר רב חנן בר אמי מחלוקת ברשות הרבים דבית שמאי סברי הרואה אומר להטיח גגו הוא צריך ובית הלל סברי שובכו מוכיח עליו אבל ברשות היחיד דברי הכל מותר
ביצה ט:א	אמר רב חנן בר אמי מחלוקת ברשות היחיד דבית שמאי אית להו דרב יהודה אמר רב ובית הלל לית להו דרב יהודה
ביצה ט:ב	דתניא אמר רבי שמעון בן אלעזר מודים ב"ש וב"ה שמוליכין את הסולם משובך לשובך לא נחלקו אלא להחזיר שב"ש אומרים אין מחזירין וב"ה אומרים אף מחזירין
ביצה ט:ב	ורמינהי השוחט חיה ועוף ביום טוב ב"ש אומרים יחפור בדקר ויכסה וב"ה אומרים לא ישחוט אא"כ היה לו עפר מוכן מבעוד יום
ביצה י:א	בית שמאי אומרים אין נוטלין את העלי לקצב עליו בשר ובית הלל מתירין
ביצה י:א	בית שמאי אומרים אין נותנין את העור לפני הדורסן ולא יגביהנו אלא אם כן יש עליו כזית בשר ובית הלל מתירין
ביצה י:א	בית שמאי אומרים לא יטול אלא אם כן נענע מבעוד יום ובית הלל אומרים עומד ואומר זה וזה אני נוטל
ביצה י:א	אמר רב חנן בר אמי מחלוקת בבריכה ראשונה דבית שמאי סברי גזירין דלמא אתי לאמלוכי ובית הלל סברי לא גזירין אבל בבריכה שניה דברי הכל בעומד ואומר זה וזה אני נוטל

אמר רבה לטהר את הפתחים מכאן ולהבא וכן אמר רבי אושעיא לטהר את הפתחים מכאן ולהבא מכאן ולהבא אין למפרע לא רבא אמר לעולם למפרע	ביצה יא:א
דתניא הניח מנה ומצא מאתים חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה דברי רבי וחכמים אומרים הכל חולין	ביצה יב:ב
הניח מאתים ומצא מנה מנה מונח ומנה מוטל דברי רבי וחכמים אומרים הכל חולין	ביצה יב:ב
בית שמאי אומרים אין נוטלים את העלי לקצב עליו בשר ובית הלל מתירין בית שמאי אומרים אין נותנין את העור לפני הדורסן ולא יגביהנו אלא אם כן יש עמו כזית בשר ובית הלל מתירין	ביצה יא:א
והתניא בית שמאי אומרים אין מוליכין טבח וסכין אצל בהמה ולא בהמה אצל טבח וסכין ובית הלל אומרים מוליכין זה אצל זה	ביצה יא:א
בית שמאי אומרים אין מוליכין תבלין ומדוך אצל מדוכה ולא מדוכה אצל תבלין ומדוך ובית הלל אומרים מוליכין זה אצל זה	ביצה יא:א
תנו רבנן אין מולחין את החלבים ואין מהפכין בהן משום ר' יהושע אמרו שוטחן ברוח על גבי יתדות	ביצה יא:א
אמר רב יהודה אמר שמואל מולח אדם כמה חתיכות בשר בבת אחת אף על פי שאינו צריך אלא לחתיכה אחת רב אדא בר אבהה מערים ומלח גרמא גרמא	ביצה יא:ב
בית שמאי אומרים: אין מסלקין את התריסין ביום טוב ובית הלל מתירין אף להחזיר	ביצה יא:ב
תניא הפותח את חביתו ומתחיל בעיסתו על גב הרגל רבי יהודה אומר יגמור וחכמים אומרים לא יגמור	ביצה יא:ב
מר רבי שמעון בן אלעזר מודים בית שמאי ובית הלל שמסלקין את התריסין ביום טוב לא נחלקו אלא להחזיר שבית שמאי אומרים אין מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין במה דברים אמורים בשיש להן ציר אבל אין להן ציר דברי הכל מותר	ביצה יא:ב
בית שמאי אומרים אין מוציאין לא את הקטן ולא את הלולב ולא את ספר תורה לרשות הרבים ובית הלל מתירין	ביצה יב:א
בהא פליגי דלמא בערוב והוצאה לשבת ואין ערוב והוצאה ליום טוב קא מיפלגי מר סבר ערוב הוצאה לשבת וערוב הוצאה ליום טוב ומר סבר ערוב הוצאה לשבת ואין ערוב הוצאה ליום טוב כדכתיב (ירמיהו יז, כב) ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת בשבת אין ביום טוב לא	ביצה יב:א
בש"א אין מוליכין חלה ומתנות לכהן ביום טוב בין שהורמו מאמש בין שהורמו מהיום ובית הלל מתירין	ביצה יב:ב
דתניא הכניס שבלין לעשות מהן עיסה אוכל מהן עראי ופטור למולולן במלילות רבי מחייב ור' יוסי ברבי יהודה פוטר ולרבי יוסי ברבי יהודה נמי משכחת לה כגון שהכניס שבלין לעשות מהן עיסה ונמלך עליהן למולולן ביום טוב	ביצה יג:א
בית שמאי אומרים תבלין נדוכין במדוך של עץ והמלח בפך ובעץ הפרור ובית הלל אומרים תבלין נדוכין כדרכן במדוך של אבן והמלח במדוך של עץ	ביצה יד:א
מ"ט רב הונא ורב חסדא חד אמר כל הקדרות כולן צריכות מלח ואין כל הקדרות צריכות תבלין וחד אמר כל התבלין מפיגין טעמן ומלח אינה מפיגה טעמה	ביצה יד:א
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על הנדוכין שנדוכין כדרכן ומלח עמהן לא נחלקו אלא לדוכה בפני עצמה שבית שמאי אומרים מלח בפך ובעץ הפרור לצלי אבל לא לקדרה ובית הלל אומרים בכל דבר	ביצה יד:א
הבורר קטניות ביום טוב בית שמאי אומרים בורר אוכל ואוכל ובית הלל אומרים בורר כדרכו בחיקו בקנון ובתמחוי אבל לא בטבלא ולא בנפה ולא בכברה רבן גמליאל אומר אף מדיח ושולה	ביצה יד:ב
בית שמאי אומרים אין משלחין ביום טוב אלא מנות ובית הלל אומרים משלחין בהמה חיה ועוף בין חיין בין שחוטין משלחין יינות שמנים וסלתות וקטניות אבל לא תבואה ורבי שמעון מתיר בתבואה	ביצה יד:ב
משלחין כלים בין תפורין בין שאינן תפורין ואף על פי שיש בהן כלאים והן לצורך המועד אבל לא סנדל המסומר ולא מנעל שאינו תפור רבי יהודה אומר אף לא מנעל לבן מפני שצריך אומן זה הכלל כל שנאותין בו ביום טוב משלחין אותו	ביצה יד:ב
תניא ר' יהודה מתיר בשחור ואוסר בלבן מפני שצריך ביצת הגיר ר' יוסי אוסר בשחור מפני שצריך לצחצחו	ביצה טו:א
יום טוב שחל להיות ערב שבת לא יבשל בתחלה מיום טוב לשבת אבל מבשל הוא ליום טוב ואם הותר הותר לשבת ועושה תבשיל מערב יום טוב, וסומך עליו לשבת. בית שמאי אומרים שני תבשילין ובית הלל אומרים תבשיל אחד ושיוין בדג וביצה שעליו שהן שני תבשילין אכלו או שאבד לא יבשל עליו בתחלה ואם שייר ממנו כל שהוא סומך עליו לשבת	ביצה טו:ב
ת"ר יום טוב שחל להיות בערב שבת אין מערבין לא ערובי תחומין ולא ערובי חצרות רבי אומר מערבין ערובי חצרות אבל לא ערובי תחומין מפני שאתה אוסרו בדבר האסור לו ואי אתה אוסרו בדבר המותר לו	ביצה טז:ב
אתמר רב אמר הלכה כתנא קמא ושמואל אמר הלכה כרבי	ביצה טז:ב
תנו רבנן יום טוב שחל להיות בשבת בית שמאי אומרים מתפלל שמנה [ואומר] של שבת בפני עצמה ושל יו"ט בפני עצמה וב"ה אומרים מתפלל שבע מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע	ביצה יז:א

ת"ר שבת שחל להיות ב"ח או בחולו של מועד ערבית ושחרית ומנחה מתפלל שבע ואומר מעין המאורע בעבודה ואם לא אמר מחזירין אותו רבי אליעזר אומר בהודאה ובמוספין מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע רשב"ג ורבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומרים כל מקום שהוזקק לשבע מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע	ביצה י"א:
תנו רבנן אין אופין מיום טוב לחברו באמת אמרו ממלאה אשה כל הקדרה בשר אע"פ שאינה צריכה אלא לחתיכה אחת ממלא נחתום חבית של מים אע"פ שאינו צריך אלא לקיתון אחד אבל לאפות אינו אופה אלא מה שצריך לו ר' שמעון בן אלעזר אומר ממלאה אשה כל התנור פת מפני שהפת נאפת יפה בזמן שהתנור מלא	ביצה י"א:
בית שמאי אומרים אין אופין אלא אם כן ערב בפת ואין מבשילין אא"כ ערב בתבשיל ואין טומנין אלא אם כן היו חמין טמונין מערב יום טוב ובית הלל אומרים מערב בתבשיל אחד ועושה בו כל צרכו	ביצה י"ב:
אמר רבי שמעון בן אלעזר מודים בית שמאי ובית הלל על שני תבשילין שצריך על מה נחלקו על דג וביצה שעליו שב"ש אומרים שני תבשילין ובית הלל אומרים תבשיל אחד ושיוין שאם פרפר ביצה ונתן לתוך הדג או שרסק קפלוטות ונתן לתוך הדג שהן שני תבשילין	ביצה י"ב:
חל להיות אחר השבת בית שמאי אומרים מטבילין את הכל מלפני השבת וב"ה אומרים כלים מלפני השבת ואדם בשבת ושיוין שמשקין את המים בכלי אבן לטהרן אבל לא מטבילין ומטבילין מגב לגב ומחבורה לחבורה	ביצה י"ב:
דתניא אין מטבילין את הכלי על גב מימיו לטהרו ואין משיקין את המים בכלי אבן לטהרן דברי רבי וחכמים אומרים מטבילין כלי על גב מימיו לטהרו ומשיקין את המים בכלי אבן לטהרן	ביצה י"ב:
תנו רבנן כלי שנטמא מערב יום טוב אין מטבילין אותו בין השמשות רבי שמעון שזורי אומר אף בחול אין מטבילין אותו מפני שצריך הערב שמש	ביצה י"ט:
אמר עולא מחלוקת בשלמי חגיגה לסמוך ועולת ראייה ליקרב דבית שמאי סברי (ויקרא כג, מא) וחגותם אותו חג לה' חגיגה אין עולת ראייה לא וב"ה סברי לה' כל דלה' אבל נדרים ונדבות דברי הכל אין קריבין ביר"ט	ביצה י"ט:
אמר רבי שמעון בן אלעזר לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על עולה שאינה של יר"ט שאינה קרבה ביום טוב ועל שלמים שהן של יום טוב שקריבין ביר"ט על מה נחלקו על עולה שהיא של יום טוב ועל שלמים שאינן של יר"ט שבית שמאי אומרים לא יביא ובית הלל אומרים יביא	ביצה י"ט:
אמר ר' שמעון בן אלעזר לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על עולה ושלמים שאינן של יר"ט שאין קריבין ביום טוב ועל שלמים שהן של יום טוב שקריבין ביר"ט על מה נחלקו על עולה שהיא של יר"ט שבית שמאי אומרים לא יביא ובית הלל אומרים יביא	ביצה י"ט:
רב יוסף אמר תנאי שקלת מעלמא תנאי היא דתנאי שלמים הבאים מחמת יר"ט ביום טוב בית שמאי אומרים סומך עליהן מערב יר"ט ושוחטן ביר"ט ובית הלל אומרים סומך עליהן ביום טוב ושוחטן ביום טוב אבל נדרים ונדבות דברי הכל אין קריבין ביום טוב	ביצה י"ט:
דתניא אין מביאין תודה בחג המצות מפני חמץ שבה ולא בעצרת מפני שהוא יר"ט אבל מביא אדם תודתו בחג הסוכות ר' שמעון אומר הרי הוא אומר (דברים טז, טז) בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות כל שבא בחג המצות בא בחג השבועות ובחג הסוכות וכל שלא בא בחג המצות אינו בא בחג השבועות ובחג הסוכות	ביצה י"ט:
אמר אביי בהקרבה כולי עלמא לא פליגי דשרי כי פליגי למיקם עליה בבל תאחר ת"ק סבר שלש רגלים אמר רחמנא אפילו שלא כסדרן ור' שמעון סבר כסדרן אין שלא כסדרן לא	ביצה י"ט:
דתניא רבי שמעון אומר לא יאמר חג הסוכות שבו הכתוב מדבר למה נאמר לומר שזה אחרון רבי אלעזר ברבי שמעון אומר לומר שזה גורם: ויוצא בה משום שמחה ואינו יוצא בה משום חגיגה	ביצה י"ט:
אמר רבי יוסי לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על הסמיכה עצמה שצריך על מה נחלקו על תכף לסמיכה שחיטה שבית שמאי אומרים אינו צריך ובית הלל אומרים צריך	ביצה כ"א:
אמר רבי יוסי בר' יהודה לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על תכף לסמיכה שחיטה שצריך על מה נחלקו על הסמיכה עצמה שבית שמאי אומרים אינו צריך ובית הלל אומרים צריך	ביצה כ"א:
במאי קא מפלגי מר סבר נדרים ונדבות קריבין ביום טוב ומר סבר אין קריבין ביום טוב	ביצה כ:
עבר ושחט מאי רבא אמר זורק את הדם על מנת להתיר בשר באכילה רבה בר רב הונא אמר זורק את הדם על מנת להקטיר אימורין לערב	ביצה כ"ב:
האופה מ"ט לחול רב חסדא אמר לוקה רבה אמר אינו לוקה	ביצה כ"א:
דתניא (שמות יב, טז) אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם ממשמע שנאמר לכל נפש שומע אני אפילו נפש בהמה במשמע כענין שנאמר (ויקרא כד, יח) ומכה נפש בהמה ישלמנה תלמוד לומר לכם לכם ולא לכלבים דברי רבי יוסי הגלילי ר"ע אומר אפילו נפש בהמה	ביצה כ"א:
ב"ש אומרים לא יחם אדם חמין לרגליו אלא אם כן ראוין לשתייה וב"ה מתירין עושה אדם מדורה ומתחמם כנגדה	ביצה כ"א:
ת"ש ב"ש אומרים לא יעשה אדם מדורה ויתחמם כנגדה וב"ה מתירין	ביצה כ"א:
אמר רב חנינא בר ביסנא הכא במנורה של חליות עסקינן דמחזי כבונה דב"ש סברי יש בנין בכלים וב"ה סברי אין בנין בכלים ואין סתירה בכלים	ביצה כ"ב:
תנו רבנן ב"ש אומרים אין אופין פת עבה בפסח וב"ה מתירין וכמה פת עבה	ביצה כ"ב:
תניא נמי הכי ב"ש אומרים אין אופין פת מרובה ביום טוב וב"ה מתירין	ביצה כ"ב:

אף הוא אמר שלשה דברים להקל מכבדין בית המטות ומניחין את המוגמר ב"ט ועושין גדי מקולס בלילי פסחים וחכמים אוסרין	ביצה כב:ב
אתמר אמר רב אסי מחלוקת להריח אבל לגמר אסור איבעיא להו מהו לעשן רב ירמיה בר אבא אמר רב אסור ושמואל אמר מותר	ביצה כב:ב
א"ר יהודה על גבי גחלת אסור על גבי חרס מותר ורבה אמר על גבי חרס נמי אסור משום דקא מוליד ריחא	ביצה כג:א
שלשה דברים רבי אלעזר בן עזריה מתיר וחכמים אוסרים פרתו יוצאה ברצועה שבין קרניה ומקרדין את הבהמה ב"ט ושוחקין את הפלפלין ברחים שלהן	ביצה כג:א
רבי יהודה אומר אין מקרדין את הבהמה ביום טוב מפני שעושה חבורה אבל מקרצפין וחכמים אומרים אין מקרדין אף לא מקרצפין	ביצה כג:א
רבי יהודה סבר דבר שאינו מתכוין אסור מיהו קרוד קטנים ועושין חבורה קרצוף גדולים ואין עושין חבורה ולא גזרינן קרצוף אטו קרוד ורבנן סברי נמי כר' יהודה דבר שאינו מתכוין אסור וגזרינן קרצוף אטו קרוד ור' אלעזר בן עזריה סבר לה כר' שמעון דאמר דבר שאינו מתכוין מותר ובין קרוד ובין קרצוף שרי	ביצה כג:א
עגלה של קטן טמאה מדרס ונטלת בשבת ואינה נגררת אלא על גבי כלים ר' יהודה אומר כל הכלים אין נגררין חוץ מן העגלה מפני שהיא כובשת	ביצה כג:ב
אין צדין דגים מן הביברים ב"ט ואין נותנין לפנייהם מזונות אבל צדין חיה ועוף מן הביברין ונותנין לפנייהם מזונות רשב"ג אומר לא כל הביברין שוין זה הכלל כל	ביצה כג:ב
דתנן ר' יהודה אומר הצד צפור למגדל וצבי לבית חייב לבית הוא דמחייב אבל לביברין לא וחכמים אומרים צפור למגדל וצבי לגנה ולחצר ולביברין	ביצה כד:א
מעשה לסתור חסורי מחסרה והכי קתני ספק מוכן אסור ורבן גמליאל מתיר	ביצה כד:א
דתניא ספק מוכן ר"ג מתיר ורבי יהושע אוסר אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהושע	ביצה כד:א
בהמה מסוכנת לא ישחוט אלא אם כן יש שהות ביום לאכול ממנה כזית צלי ר"ע אומר אפילו כזית חי מבית טביחתה שחטה בשדה לא יביאנה במוט ובמוטה אבל מביא בידו אברים אברים	ביצה כה:א
בכור שנפל לבור רבי יהודה אומר ירד מומחה ויראה אם יש בו מום יעלה וישחוט ואם לאו לא ישחוט ר' שמעון אומר כל שאין מומו ניכר מבעוד יום אין זה מן המוכן	ביצה כו:א
מאי קא מפלגי אי נימא ברואין מומין קמפלגי דר' יהודה סבר רואין מומין ב"ט ר' שמעון סבר אין רואין מומין ב"ט	ביצה כו:א
ת"ר בכור תם שנפל לבור ר' יהודה הנשיא אומר ירד מומחה ויראה אם יש בו מום יעלה וישחוט ואם לאו לא ישחוט אמר לו ר' שמעון בן מנסיא הרי אמרו אין רואין מומין ביום טוב כיצד נולד בו מום מערב י"ט אין מבקרין אותו ב"ט נולד בו מום ב"ט רבי שמעון אומר אין זה מן המוכן ושוין שאם נולד הוא ומומו עמו שזה מן המוכן	ביצה כו:א
דתנן השוחט את הבכור ואחר כך הראה את מומו ר' יהודה מתיר ורבי מאיר אומר הואיל ונשחט שלא על פי מומחה אסור אלמא קסבר ר' מאיר ראיית בכור לאו כראיית טרפה ראיית בכור מחיים ראיית טרפה לאחר שחיטה	ביצה כז:א
כי פליגי במומין שבגוף רבי מאיר סבר גזרינן מומין שבגוף אטו מומין שבעין ור' יהודה סבר לא גזרינן	ביצה כז:א
דתנן ר' שמעון אומר מחתכין את הדלועין לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים ר' יהודה אומר אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה	ביצה כז:ב
ר' יהודה אומר שוקל אדם בשר כנגד הכלי או כנגד הקופיץ וחכ"א אין משגיחין בכף מאזנים כל עיקר	ביצה כח:א
דתניא אין בין י"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד ר' יהודה מתיר אף מכשירי אוכל נפש	ביצה כח:א
מ"ט דת"ק אמר קרא (שמות יב, טז) הוא לבדו יעשה לכם הוא ולא מכשיריו ור' יהודה אמר קרא לכם לכל צרכיכם ות"ק הא כתיב לכם אמר לך ההוא לכם ולא לנכרים	ביצה כח:ב
אומר אדם לחברו מלא לי כלי זה אבל לא במדה ר' יהודה אומר אם היה כלי של מדה לא ימלאנו מעשה באבא שאול בן בטנית שהיה ממלא מדותיו מערב י"ט ונותנן ללקוחות ב"ט אבא שאול אומר אף במועד עושה כן מפני ברורי המדות וחכמים אומרים אף בחול עושה כן מפני מצוי המדות	ביצה כט:א
מאי אבל לא במדה אמר רב יהודה אמר שמואל אבל לא בכלי המיוחד למדה אבל כלי העומד למדה ימלאנו ואתא ר' יהודה למימר אפילו כלי העומד למדה לא ימלאנו אלמא גבי שמחת יום טוב ר' יהודה לחומרא ורבנן לקולא	ביצה כט:א
דתנן רבי יהודה אומר שוקל אדם בשר כנגד הכלי וכנגד הקופיץ וחכמים אומרים אין משגיחין בכף מאזנים כל עיקר	ביצה כט:א
תנו רבנן אין שוין קמח ביום טוב משום רבי פפיס ור' יהודה בן בתירא אמרו שוין ושוין שאם נפל לתוכן צרור או קיסם ששוין	ביצה כט:ב
ר' חייא בר יוסף קמיה דר' יוחנן אין נוטלין עצים מן הסוכה אלא מן הסמוך לה ור' שמעון מתיר ושוין בסוכת החג בחג שאסורה ואם התנה עליה הכל לפי תנאו ורבי שמעון מתיר	ביצה ל:ב
דתניא מותר השמן שבנר ושבקערה אסור ורבי שמעון מתיר	ביצה ל:ב
דאתמר הפריש שבעה אתרוגים לשבעת הימים אמר רב כל אחת ואחת יוצא בה ואוכלה לאלתר ורב אסי אמר כל אחת יוצא בה ואוכלה למחר	ביצה ל:ב

מביאין עצים מן השדה מן המכונס ומן הקרפף אפי' מן המפוזר איזהו קרפף כל שסמוך לעיר דברי ר' יהודה ר' יוסי אומר כל שנכנסין לו בפותחת ואפילו בתוך תחום שבת	ביצה לא:א
בית שהוא מלא פירות ונפחת נוטל ממקום הפחת ר' מאיר אומר אף פוחת לכתחלה ונוטל	ביצה לא:ב
אין פוחתין את הנר מפני שהוא עושה כלי ואין עושין פחמין ביום טוב ואין חותכין את הפתילה ר' יהודה אומר חותכה באור	ביצה לב:א
דתניא כלי חרס מאימתי מקבל טומאה משנגמרה מלאכתו דברי ר' מאיר ר' יהושע אומר משיצרפו בכבשן	ביצה לב:א
תנן אלפסין חרניות טהורות באהל המת וטמאות במשא הזב ר' אליעזר בר' צדוק אומר אף טהורות במשא הזב לפי שלא נגמרה מלאכתן	ביצה לב:א
תנו רבנן אין פוחתין את הנר ואין עושין אלפסין חרניות ביום טוב רבן שמעון בן גמליאל מתיר באלפסין חרניות מאי חרניות אמר רב יהודה ערניות מאי ערניות אמר אביי צעי חקלייתא	ביצה לב:א
אין שוברין את החרס ואין חותכין הנייר לצלות בו מליח ואין גורפין תנור וכירים אבל מכבשין ואין מקיפין שתי חביות לשפות עליהן את הקדרה ואין סומכין את הקדרה בבקעת וכן בדלת ואין מנהיגין את הבהמה במקל ביום טוב ורבי אלעזר ברבי שמעון מתיר	ביצה לב:ב
תנו רבנן אין סומכין את הקדרה בבקעת וכן הדלת לפי שלא נתנו עצים אלא להסקה ורבי שמעון מתיר	ביצה לב:א
ואין מנהיגין את הבהמה במקל ביו"ט ור' אלעזר בר' שמעון מתיר	ביצה לב:א
חזרא רב נחמן אסר ורב ששת שרי ברטיבא כולי עלמא לא פליגי דאסור כי פליגי ביבשתא מאן דאסר אמר לך לא נתנו עצים אלא להסקה ומאן דשרי אמר לך מה לי לצלות בו מה לי לצלות בגחלתו	ביצה לב:א
ר' אליעזר אומר נוטל אדם קיסם משלפניו לחצוץ בו שיניו ומגבב מן החצר ומדליק שכל מה שבחצר מוכן הוא וחכמים אומרים מגבב משלפניו ומדליק	ביצה לב:א
דתניא ר"א אומר נוטל אדם קיסם משלפניו לחצוץ בו שיניו וחכ"א לא יטול אלא מאבוס של בהמה ושיון שלא יקטמנו	ביצה לב:ב
ואם קטמו לחצוץ בו שיניו ולפתוח בו הדלת בשוגג בשבת חייב חטאת במזיד ביו"ט סופג את הארבעים דברי ר"א וחכ"א אחד זה ואחד זה אינו אלא משום שבות	ביצה לב:ב
ת"ר מגבב מן החצר ומדליק שכל מה שבחצר מוכן הוא ובלבד שלא יעשה צבורין צבורין ורבי שמעון מתיר	ביצה לב:ב
ועוד אמר רבי אליעזר עומד אדם על המוקצה ערב שבת בשביעית ואומר מכאן אני אוכל למחר וחכמים אומרים עד שירשום ויאמר מכאן ועד כאן	ביצה לד:א
דתנן הנוטל זיתים מן המעטן טובל אחת אחת במלח ואוכל ואם טבל ונתן לפניו עשרה חייב ר"א אומר מן המעטן טהור חייב מן המעטן טמא פטור מפני שהוא מחזיר את המותר	ביצה לה:א
דתנן פירות שתרמן עד שלא נגמרה מלאכתן ר"א אוסר לאכול מהן עראי וחכמים מתירין	ביצה לה:א
היה אוכל באשכול ונכנס מגנה לחצר ר"א אומר יגמור רבי יהושע אומר לא יגמור	ביצה לה:א
חשכה בלילי שבת ר"א אומר יגמור ר' יהושע אומר לא יגמור	ביצה לה:א
דתנן המעביר תאנים בחצרו לקצות בניו ובני ביתו אוכלין מהן עראי ופטורים מן המעשר ותני עלה רבי יעקב מחייב ור' יוסי בר' יהודה פוטר	ביצה לה:ב
תנן פירות שתרמן עד שלא נגמרה מלאכתן ר"א אוסר לאכול מהן עראי וחכמים מתירין מקח (כדתנן) הלוקח תאנים מעם הארץ במקום שרוב בני אדם דורסין אוכל מהן עראי ומעשרין דמאי שמע מינה תלת ש"מ מקח אינה קובעת אלא בדבר שנגמרה מלאכתו וש"מ רוב עמי הארץ מעשרין הן וש"מ מעשרין דמאי מעמי הארץ אפי' בדבר שלא נגמרה מלאכתו	ביצה לה:ב
דתנן המחליף פירות עם חבירו זה לאכול זה לקצות זה לקצות זה לאכול זה לקצות חייב רבי יהודה אומר לאכול חייב לקצות פטור	ביצה לה:ב
אתמר רבי יהודה ורב נתן חד תני משילין וחד תני משחילין אמר ר' זוטרא מאן דתני משחילין לא משתבש ומאן דתני משחילין לא משתבש מאן דתני משחילין לא משתבש דכתיב (דברים כח, מ) כי ישל זיתך ומאן דתני משחילין לא משתבש דתנן השחול והכסול שחול שנשמטה ירכו כסול שאחד מירכותיו גבוהה מחברתה	ביצה לה:ב
דתניא אותו ואת בנו שנפלו לבור ר"א אומר מעלה את הראשון על מנת לשוחטו ושוחטו עושה לו פרנסה במקומו כדי שלא ימות ר' יהושע אומר מעלה את הראשון ע"מ לשוחטו ואינו שוחטו וחוזר ומערים ומעלה השני רצה זה שוחט רצה זה שוחט	ביצה לז:א
דתנן ב"ש אומרים אין מוציאין לא את הקטן ולא את הלולב ולא את ספר תורה לרה"ר וב"ה מתירין	ביצה לז:א
הבהמה והכלים כרגלי הבעלים המוסר בהמתו לבנו או לרועה הרי אלו כרגלי הבעלים כלים המיוחדין לאחד מן האחין שבבית הרי אלו כרגליו ושארין מיוחדין הרי אלו כמקום שהולכין השואל כלי מחבירו מעי"ט כרגלי השואל ביו"ט כרגלי המשאל וכן האשה ששאלה מחברתה תבלין ומים ומלח לעיסתה הרי אלו כרגלי שתיהן ר' יהודה פוטר במים מפני שאין בהן ממש	ביצה לז:א
אתמר שנים שלקחו חבית ובהמה בשותפות רב אמר חבית מותרת ובהמה אסורה ושמואל אמר חבית נמי אסורה	ביצה לז:ב

והתנן המת בבית ולו פתחים הרבה כולן טמאים נפתח אחד מהן הוא טמא וכולן טהורים חשב להוציאו באחד מהן או בחלון שיש בו ארבעה על ארבעה מצלת על הפתחים כולן **ב"ש** אומרים והוא שחשב עליו עד שלא ימות המת **וב"ה** אומרים אף משימות המת

ביצה
לז:ב

אתמר מילא ונתן לחבירו **רב נחמן** אמר כרגלי מי שנתמלאו לו **רב ששת** אמר כרגלי הממלא במאי קא מיפלגי מר סבר בירא דהפקרא הוא ומר סבר בירא דשותפי הוא

ביצה
לט:א

והתנן **האחין השותפין** כשחייבין בקלבון פטורין ממעשר בהמה וכשחייבין במעשר בהמה פטורין מן הקלבון ואמר **רב ענן** לא שנו אלא שחלקו גדים כנגד טלאים וטלאים כנגד גדים אבל חלקו גדים כנגד גדים וטלאים כנגד טלאים אומר זהו חלקו המגיעו משעה ראשונה לכך **ורב נחמן** אמר אפילו חלקו גדים כנגד גדים וטלאים כנגד טלאים אין אומר זה חלקו המגיעו משעה ראשונה לכך: אלא דכולי עלמא בירא דהפקרא היא אלא הכא במגביה מציאה לחבירו קא מיפלגי מר סבר קנה ומר סבר לא קנה

ביצה
לט:ב

אתמר המפקיד פירות אצל חבירו **רב** אמר כרגלי מי שהפקידו לו **ושמואל** אמר כרגלי המפקיד

ביצה
מ:א

דתנן **אם הכניס** ברשות בעל החצר חייב **רבי** אומר לעולם אינו חייב עד שיקבל עליו בעל הבית לשמור

ביצה
מ:א

ואמר **רב הונא** אמר רב הלכה כדברי חכמים **ושמואל** אמר הלכה כרבי

ביצה
מ:א